

ΕΤΟΣ 52ον

10 Ὀκτωβρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (2680)

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

«Νεανίσκε, σοί ἰλέγω, ἐγέρθητι»

Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μᾶς μιλάει γιά τήν ἀνάσταση τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ μιᾶς χήρας γυναίκα στήν πύλη τῆς πόλεως Ναϊν τῆς Γαλιλαίας. Ὁ νικητής τοῦ θανάτου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, συναντᾷ μπροστά Του τό θάνατο καί προφέρει τή φράση πού διαβάζουμε στήν περικοπή: «Νεανίσκε, σοί ἰλέγω· ἐγέρθητι». Εἶναι ἡ πρόσκληση τῆς ζωῆς πρὸς τόν ἠττημένο ἀπό τό θάνατο ἄνθρωπο, ἡ ἐπιδοφόρα καί γεμάτη ζωή προσταγή τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀλήθεια τῆς ἀναστάσεως.

Τό μυστήριο τοῦ θανάτου

Ὁ θάνατος εἶναι ἡ σημαντικότερη ἀγωνία τοῦ κόσμου. Τό μυστήριό του παραμένει ὄντολογική πραγματικότητα πού ἀγγίζει κάθε ἀνθρώπινο ὄν καί θέτει σέ ἀμφιβολία τό νόημα τῆς ζωῆς γενικότερα.

Λόγω τῆς ἁμαρτίας, οἱ προπάτορές μας ἔχασαν τήν ωραιότητα τῆς ἀθανασίας, πού τοὺς εἶχε δοθεῖ στήν ἀρχή τῆς δημιουργίας. Κατέστησαν ὑποκείμενοι στό θάνατο μετά τήν ἁμαρτία τοῦ Ἀδάμ. Ἡ φύση τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου γίνεται θνητή ἀπό τήν ἁμαρτία πού εἶναι καρπός ἀνυπακοῆς. Ἡ ἀποξένωση ἀπό τό Θεό εἶναι ὁ πνευματικός θάνατος καί ἡ κατάρρευση τῆς ὑλικῆς πλειურᾶς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ φυσικός θάνατος.

Ἡ κατάλυση τοῦ θανάτου

Ὁ Χριστός ἀνασχηματίζει τήν εικόνα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο ἀφοῦ προσέλαβε, κατά τή σάρκωσή Του, ὀλοκλήρη τήν ἀνθρώπινη φύση, χωρίς ὅμως ἁμαρτία, καί εἶναι ἡ γεννώσα ἀρχή τῆς ζωῆς πού ἐνώνει τίς χωρισμένες ἀναλογίες τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς. Ἔτσι, ἀρχίζει ὁ «τῆς κακίας ἀφανισμός καί ἡ τοῦ θανάτου κατάλυσις» (ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης). Μόνο ἡ ἀθανασία τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά ἐγγυηθεῖ τήν ἀθανασία τῆς θνητῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ τό «θνητόν ἐν τῷ ἀθανάτῳ γενόμενον ἀθανασία ἐγένετο» (ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης). Ὁ Χριστός δηλαδή ἔδωσε τόν Ἐαυτό Του ὡς λύτρο γιά χάρη αὐτῶν πού βρίσκονταν ὑπό τήν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ζ' 11-16)

Ἡ κατάλυση τοῦ θανάτου

*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναϊν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτήν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· **Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθη.** Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν· καὶ, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.*

ἐξουσία τοῦ θανάτου «γιά νά καταργήσει αὐτὸν πού εἶχε τό κράτος τοῦ θανάτου, τὸν διάβολο» (Ἐβρ. 2, 14). Ἡ ἀληθινὴ ἀποτροπὴ τοῦ θανάτου πραγματοποιεῖται μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ υπέρβαση τοῦ θανάτου

Γι' αὐτό ὁ θάνατος εἶναι πλεόν ἕνας τοκετός πού μᾶς ἀνοίγει τὴν ἀληθινὴ ζωὴ. Εἶναι ἡ ἀληθινὴ γέννηση. Γιατί ὁμως καὶ σήμερα ὁ ἄνθρωπος φοβᾶται τό θάνατο. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης μᾶς πλεγει: «Συμβαίνει ὅ,τι καί μέ τοὺς δεσμώτες, πού εἶναι συνθησιμένοι στό σκοτάδι τους καί δέν συνειδητοποιοῦν τὴ δυστυχία τῆς καταστάσεώς τους. Ἔτσι καί ὁ ἄνθρωπος, γελασμένος ἀπό τίς ἀπατηλές ἡδονές τῶν αἰσθήσεων, τίς θεωρεῖ πραγματικά ἀγαθὰ καί φοβᾶται νά τίς στερηθεῖ».

Ὅποιος βρίσκεται κοντά στόν Ἀναστημένο Χριστό καί ζεῖ τὴν παρουσία Του μέσα στήν Ἐκκλησία, οὐσιαστικά καί ὄχι τυπικά, αὐτός δέν ἀγωνιᾷ μπροστά στό θάνατο καί δέν φοβᾶται. Μέ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μεταδίδεται στους ἀνθρώπους ἡ νίκη ἐπάνω στήν ἀμαρτία καί τό θάνατο, ἀκριβῶς ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ νίκη πραγματοποιεῖται μέσα στό Χριστό. Μέ τό μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὴ σφραγίδα τῆς ἀθανασίας. Ἡ ἔννοια τοῦ θανάτου μετά τό Βάπτισμα ἀλλάζει γιά τὸν βαπτισμένο, ἀφοῦ, μιμούμενος τό θάνατο τοῦ Χριστοῦ, ἀνίσταται μαζί μέ τό Χριστό καί ὑψώνεται στήν κοινωνία τῆς θεότητος. Στό «βάπτισμα τῶν δακρῶν», τό μυστήριο τῆς μετανοίας καί ἐξομολογήσεως, θανατώνουμε τίς ἀμαρτίες μας καί συντρίβουμε ἀδιάκοπα τό θάνατό μας. Στό μυστήριο τῆς Θείας Λειτουργίας κοινωνοῦμε τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου, πού εἶναι «φάρμακον ἀθανασίας» καί «ἀντίδοτον τοῦ μὴ ἀποθανεῖν» (ἅγ. Ἰγνάτιος Θεοφόρος), καί μετέχουμε στήν ἀθανασία τοῦ Χριστοῦ, προγευόμενοι τῆς γλυκύτητος τῆς μελλούσης ζωῆς. Γι' αὐτό καί οἱ Χριστιανοὶ θεωροῦμε τό θάνατο ὕπνο, προσδοκῶντες, ὅπως ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, «ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

† Ὁ Φ. Ἀ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγε εἰς μίαν πόλιν πού ὠνομάζετο Ναῖν καί μαζί του ἐπήγαιναν καί οἱ μαθηταί του καί πολύς κόσμος. Μόλις ἐπλησίασε εἰς τὴν πύλνν τῆς πόλεως, μετεφέρετο ἔξω ἕνας νεκρός πού ἦτο τὸ μόνο παιδί τῆς μητέρας του ἡ ὁποία ἦτο χήρα. Καί πολλοί ἀπὸ τὴν πόλιν ἦσαν μαζί τῆς. Μόλις ὁ Κύριος τὴν εἶδε, τὴν σπλαχνίσθηκε καί τῆς εἶπε: «Μὴν κλαῖς». Ἐπροχώρησε καί ἔπιασε τὸ φέρετρον, ἐκεῖνοι δέ πού τὸ ἐβάσταζαν ἐστάθηκαν. Αὐτὸς εἶπε: «**Νεανίσκε, σοῦ λέγω, σὶκω**». Καί ἀνεκάθησε ὁ νεκρός καί ἄρχισε νά μιλῇ καί ὁ Ἰησοῦς τὸν παρέδωκε εἰς τὴν μητέρα του. Ὅλους δέ τοὺς κατέλαβε φόβος καί ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν καί ἔλεγαν: «Προφήτης μέγας ἐφανίσθηκε μεταξύ μας» καί «Ὁ Θεὸς ἐπισκέφθηκε τὸν λαόν του».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζαίου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«Ἔχω τὴν Ὁρθοδοξία βαθειά μέσα στὴν καρδιά μου. Εἶμαι γεμάτη ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη μας, μέ πλημμυρίζει ἡ Ὁρθόδοξη Ἀλήθεια καί δέν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία πὼς κάθε ἐλληνική ψυχὴ πάλλεται ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία. Ὀλοκληρῆ ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἕνα μεγάλο γαλάζιο εἰκονοστάσι τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανοσύνης. Καί πλανᾶται πολὺ μακρὰν τῆς πραγματικότητος –τῆς ιστορικῆς καί τῆς σύγχρονης πραγματικότητος– ὅποιος ὑπόπτως πιστεύει καί εὐμεθόδως διαδίδει ἄλλα. Ὁρθοδοξία καί Ἑλληνισμὸς εἶναι ΕΝΑ!...

Ἡ Ὁρθοδοξία ἦταν πατρίδα σέ κάθε σκλαβιά. Ἡ Πατρίδα μας εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία!...

Πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι πιὸ στέρεη καί δυνατὴ γέφυρα πού ἐνώνει τίς ψυχές τῶν λαῶν, τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων λαῶν, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀπὸ τὴν ἴδια μας τὴν πίστη· τὴν κοινὴ Ἀληθινὴ Πίστη!

Τὸ ἱερό βῆμα τῆς Ὁρθοδοξίας βέβαια, πάντα θά εἶναι ἡ Ἑλλάδα μας· ὁ Ἑλληνισμὸς. Καί αὐτὸ μέ πλημμυρίζει ἐλπίδα».

Ἰωάννα Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ (†)

10 Ὀκτωβρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ
Εὐλαμπίου καί Εὐλαμπίας μαρτ., Θεοφίλου ὁσίου († ν' αἰ.).
Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. ια' 31-33, ιβ' 1-9 – Εὐαγγ.: Λουκ. ζ' 11-16.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ὀκτωβρίου, Δ' Λουκά.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 5-15.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Στήν Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν πού ἰδρύθηκε τό 1960 μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τό Φροντιστήριο, μέ τό εἰδικό πρόγραμμα μαθημάτων καί ἐκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στούς νέους, πού ἐπιθυμοῦν νά ὑπηρετήσουν τό κατηχητικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τήν εὐκαιρία νά καταρτισθοῦν θεωρητικά καί πρακτικά γιά τό ὑψηλό ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα γίνονται κάθε Σάββατο 17.00-21.00 στήν Αἴθουσα Διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδός Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη.

Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18-40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α) Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου) καί β) δύο πρόσφατες φωτογραφίες. Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινῶς, κατά τίς ὥρες 8.00-14.00 στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἰ. Γενναδίου 14 (δίπλα στόν «Εὐαγγελισμό»), τηλέφωνο 210.7272347-348.

Στίς 23 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 17.00 θά γίνει ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Τό Σεμινάριο θά ἀρχίσει στίς 23 Ὀκτωβρίου 2004 καί θά λειτουργεῖ Σάββατο ἀπόγευμα, ἀνά δεκαπενθήμερο, κατά τίς ὥρες 6.00-10.00 μ.μ., στό κτίριο τοῦ πρ. Κέντρου Βιβλίου καί Ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Καπλανῶν 6, παράλληλος τῆς Σόλωνος, μεταξύ Σίνα καί Μασσαλίας, στό ὕψος τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

Εἶναι ἀνοικτό γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210.7272314-317, 7272345.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>